

вибуття основних засобів, а також обґрунтованості їх оцінки і своєчасності відображення в регістрах бухгалтерського обліку;

– дослідження використовується в ході перевірки операцій, відображених в первинному обліку, журналах-ордерах, відомостях, Головній книзі, фінансовій звітності. Особливу увагу слід приділяти відповідності сум оборотів і залишків в регістрах синтетичного і аналітичного обліку;

– аналітичні процедури застосовуються при зіставленні наявності основних засобів в різні періоди, даних звіту про їх рух з даними бухгалтерського обліку при оцінці співвідношень між різними статтями звіту і порівнянні їх з даними за попередні періоди. [2]

Отже, функціональними завданнями аудиторської перевірки основних засобів є одержання аудиторських доказів з метою висловлення незалежної думки стосовно того, що облік відповідає законодавчим і нормативним вимогам. На сьогоднішній день аудит як вид контролю є необхідним та обґрунтованим для успішного функціонування підприємства. Основні засоби займають велику частину у загальній вартості майна суб'єкта господарювання, саме тому важливого значення набувають питання їх ефективного використання.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» від 27.04.2000 р. № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.
2. Філозоп О. В. Організація процесу внутрішнього аудиту на підприємстві / О. В. Філозоп // Міжнародний збірник наукових праць. – 2009 – №1. – С. 28-32.

Сирцева С.В., к.е.н., доцент

Аванесова Е.С., студентка

Миколаївський національний аграрний
університет, м. Миколаїв, Україна

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ СКЛАДАННЯ ТА ПОДАННЯ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ

На сучасному етапі розвитку економічних відносин, які передбачають інтеграційні процеси вітчизняних підприємств зі світовою спільнотою, особливої актуальності набуває процес формування обліково-аналітичної інформації, придатної для прийняття ефективних та якісних управлінських рішень.

Фінансова звітність залишається основним видом зовнішнього оприлюднення інформації про результати діяльності підприємства, однак вимоги до неї в розвинених країнах продовжують змінюватись. Тобто відбувається її трансформація. Стає необхідним об'єднувати фінансові та нефінансові звіти в єдину модель і структурувати стратегічні завдання компанії, орієнтуватися на підвищення якості взаємодії із зацікавленими сторонами. Саме таку інформацію і зможе надати інтегрована звітність.

Подана в інтегрованому звіті фінансова та нефінансова інформація повинна відповідати певним критеріям щодо кількості, якості, цінності та корисності.

Відповідно до Міжнародного стандарту з інтегрованої звітності підготовка інтегрованого звіту та формування інформаційного забезпечення враховує наступні принципи: стратегічної спрямованості та орієнтації на майбутнє; зв'язності інформації; суттєвості та стислості; повноти та надійності; постійності та співставності; реагування та залучення зацікавлених осіб [1].

Досить цікавим є перелік принципів, наведений у вимогах GRI 4.0: принципи змісту (взаємодія з зацікавленими особами, контекст стратегічного розвитку, суттєвість та повнота) та забезпечення якості звіту (збалансованість, співставність, точність, своєчасність, якість, надійність) [2].

На думку О.Кравченко, Н.Овчарової, окремі з цих принципів більш доречно відносити до складу якісних характеристик інформації (суттєвість та стислість, повнота та надійність, постійність та співставність). Разом з цим, дотримання лише цих принципів та вимог не дозволить в повній мірі забезпечити формування якісної інформаційної бази [3].

Тому необхідним є доповнити склад принципів інтегрованої звітності принципами, що визначають процес її підготовки, а саме: безперервність, періодичність, оперативність, доступність, можливість перевірки.

Для отримання системного уявлення щодо принципів формування інтегрованої фінансової звітності та розуміння її призначення, пропонуємо принципи об'єднати у наступні групи:

1. Принципи, що визначають зміст інтегрованої звітності:

- принцип стратегічної направленості та орієнтації на майбутнє, дотримання якого дозволить узгодити та пов'язати інформацію, що має бути представлена у фінансовій звітності;

- принцип взаємовідносин із зацікавленими сторонами передбачає, що інтегрована звітність має забезпечувати розуміння здатності створення цінності для інших зацікавлених сторін.

2. Принципи, що забезпечують якість інтегрованого звіту:

- кратність – у звітності мають бути представлені дії, а не процеси, необхідно уникати непотрібної інформації, обрати необхідний рівень деталізації інформації;

- достовірність повнота інформації – інформація у звітності має бути представлена без помилок, перекозчень, приховування будь-яких важливих показників.

3. Принципи, що визначають процес підготовки інтегрованої звітності:

- принцип безперервності – процес підготовки інтегрованої звітності має бути безперервним незалежно від того, що звітність буде надаватись зацікавленим сторонам періодично;

- регулярність – підприємству слід самостійно визначити періодичність подання інтегрованої звітності та довести цю інформацію до всіх зацікавлених сторін.

- доступність – інтегрована звітність має бути доступна усім зацікавленим користувачам з метою задоволення їх інформаційних запитів.

Таким чином, розглянуті принципи визначають процес, зміст та якість інтегрованої звітності, націлені на реалізацію концепцій, на основі яких вона формується.

Список використаних джерел:

1. Міжнародні стандарти інтегрованої звітності. URL: <https://integratedreporting.org/wp-content/uploads/2013/12/13-12-08-THE-INTERNATIONAL-IR-FRAMEWORK-2-1.pdf> (дата звернення 20.10.2019).

2. Стандарти GRI: звітність у зрозумілому для інвесторів вигляді. URL: http://msfz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/FZ001041 (дата звернення 20.10.2019).

3. Кравченко О.В., Овчарова Н.В. Теоретичні та методичні засади формування інтегрованої звітності в Україні. Економіка і суспільство. 2016. Вип.6. С. 359-366.

Стемковська І.В., старший викладач
Спяк І.А., магістр
ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут», м. Бережани, Україна

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ НА РАХУНКАХ В БАНКАХ

Для вдосконалення обліку грошових коштів на рахунках в банках, ми пропонуємо запровадити на підприємствах систему «Клієнт-Банк». «Клієнт-Банк» є системою дистанційного банківського обслуговування поточних рахунків клієнтів, яка функціонує з використанням спеціального програмного забезпечення. Дану систему підтримує більшість комерційних банків України, в тому числі ПАТ «ПриватБанк», ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», АТ «Ощадбанк», ПАТ «ПУМБ» та ін.

Система «Клієнт-Банк» викликає зацікавленість у клієнтів, яким необхідно оперативно зараховувати – перераховувати кошти. Вона буде не тільки дуже зручна для підприємства при роботі з банком, але і послужить відмінною основою для ухвалення оперативних рішень. Також система просто життєво необхідна тим підприємствам, які здійснюють велику кількість платежів протягом операційного дня.

Одна з найбільших переваг системи «Клієнт-Банк» - економія часу. Після встановлення системи «Клієнт-Банк», миттєво збільшується оперативність проходження платежів і з'являється можливість швидко і раціонально розподіляти обов'язки своїх фахівців, залучати їх на важливіші ділянки роботи, не марнуючи час на доставку платіжних документів в банк [1, с. 239].

Система «Клієнт-Банк» є програмно-технічним комплексом, що володіє низкою функцій, необхідних підприємству для дистанційного керування своїм поточним рахунком в банку, а саме:

✓ можливість проводити платежі з свого рахунку в банку, не відвідуючи банк, з офісу на робочому місці, обладнаному персональним комп'ютером зі встановленим необхідним програмним забезпеченням;

✓ відстеження грошових коштів на поточному рахунку. Уповноважений